

„A za co chce lajk?“

„Mehmet okamžitě natočil Carlovým telefonem video, na kterém Carl s tou myší už paří.“

„Na školním počítači?“ podivila se znepokojeně Nelie. „Ale to se nesmí.“ Ne že by to mělo nějaký význam, když už vykuchali část hardwaru.

„Přihlásil se na mém notebooku do hry *Scrolls of War* a porazil nejsilnějšího bosse.“

Nelie tu hru znala, protože ji teď hráli všichni. Jasmína vytáhla z přední kapsy laclových kalhot svůj ultraplochý počítač a otevřela ho. Teď už bylo Nelie jasné, proč její kamarádka vždycky nosí jen lacláče. Laptop byl prakticky

prodlouženou částí jejího těla. Posadily se zpátky na svá místa a Jasmína položila notebook na pracovní stůl. Carlův svalnatý nabušený avatar pořád ještě postával ve virtuálním světě a čekal na rozkazy. Carl si samozřejmě vybral stranu Synů temnoty. Nelie se naopak se svou léčitelkou přidala ke klanu Dcer světla.

„Můžu to zkusit?“ zeptala se Nelie. Chtěla si myš vyzkoušet na vlastní kůži.

„Oukej,“ odpověděla Jasmína. Pokud ji překvapilo, že Nelie má ve hře vlastní účet, nedala to na sobě znát. Než se Nelie mohla přihlásit, musela svým datem narození potvrdit, že je jí víc než dvanáct let.

„Hezky!“ ocenila Jasmína, když se na monitoru objevila Neliina postava – od hlavy až k patě oblečená do speciální výbavy. Přestože její ruka neodpovídala dokonale Carlovu otisku, Nelie si okamžitě všimla, jak snadno dosáhne na tlačítka a jak lehce dokáže myší pohybovat.

„Kdybyste mě teď laskavě zase všichni poslouchali!“ snažila se Šípková překřičet hluk, který byl pořád na úrovni přestávky.

„Dokonce i pařmeni z týmu 7!“ dodal Míša.

Nelie překvapeně vzhledla od počítače. Jak rychle se člověk ponoří do herního světa! Okamžitě zavřela notebook a přisunula ho k Jasmíně.

„Teď máte asi hodinu na dokončení vašeho funkčního prototypu. Neváhejte vyzkoušet pár dalších změn, abyste ho vylepšili.“